

Pensjonen vår

Pensjonsreformen brøt med det solidariske i pensjonssystemet vårt. Nå må vi alle jobbe lenger. Hvis ikke, blir det lite penger å leve av. Det som før gikk til de uheldige av oss, går nå til de som kan holde ut lenge.

Pensjonsalderen skal heves. Det at den gjennomsnittlige levealderen øker, betyr ikke at arbeidsfolk kan stå lengere i yrkene sine, selv om professorer og prester kan det. Arbeiderklassen er de som er med på «å dra den gjennomsnittlige levealderen ned», vi lever ikke like lenge. Blant pensjonistene i foreningens medlemsmasse er en fjerdedel registrert som uføre. Den andre tre-fjerdedelen kunne uansett ikke stå i arbeid noe særlig lenger enn til 62 år.

I takt med økningen av pensjonsalderen, vil også den nedre aldersgrensen på 62 år heves. Alle de av oss som etter hvert ikke vil klare å følge med hevingen til 64, 65 år, også videre, vil bli tvunget over i uførhet. Andre vil klare å stå ut, men da uten friske leveår igjen som pensjonist. Vi skal jobbe til vi dør!

Det er arbeidslivet som må endres, ikke pensjonsalderen!

Vi forventer at våre øverste tillitsvalgte jobber for en «ny reform». En reform som ivaretar de medlemmene de selv har i oppgave å representere.

Statsbanenes Verkstedarb. Forening
av N.J.F.
Eilert Smiths vei
0975 Oslo

3/4-24